

Els grups municipals opinen

Contribució històrica ICV-EUA

El mes d'octubre va morir Antoni Gutiérrez Díaz. Feia poc temps que havia estat un dels convidats a un dels sopars del divendres amb Iniciativa de Granollers. Avui volem aprofitar aquestes línies per recordar la seva figura.

La figura d'Antoni Gutiérrez Díaz està lligada a la història de la Catalunya contemporània, de la mateixa manera que ho estan unes sigles, les del PSUC. El Guti va ser dirigent del PSUC des de finals dels anys seixanta i secretari general del partit en dos períodes, de 1977 a 1981 i de 1982 a 1986, i va contribuir decisivament a transformar el PSUC en un partit laic i eurocomunista. I a fer que el PSUC fos més que un partit.

Les tres aportacions a la història de Catalunya que caracteritzen Antoni Gutiérrez Díaz, estretament lligades a la cultura del PSUC, són la voluntat unitària, el catalanisme popular i l'europeisme.

La voluntat unitària d'un polític i d'un partit que impulsen l'Assemblea de Catalunya i el Consell de Forces Polítiques com a organismes vertebradors de la lluita antifranquista i de l'autogovern. També voluntat unitària, des del respecte a la pluralitat de les esquerres catalanes, en el període de democràcia consolidada i fins al moment de la seva mort.

El catalanisme popular, que va permetre incorporar a la lluita antifranquista i per les llibertats nacionals de Catalunya milers de treballadors de la immigració dels anys seixanta i setanta. Si podem dir que som un sol poble és gràcies al lideratge del PSUC, de CCOO, entre d'altres organitzacions, per socialitzar en el catalanisme popular els treballadors procedents de la immigració.

Un catalanisme popular que va contribuir decisivament a la reinstauració de la Generalitat, de la qual el Guti va ser conseller, i a l'aprovació de l'Estatut el 1979. I, finalment, l'europeisme. Antoni Gutiérrez Díaz ha estat un dels polítics catalans que amb més constància i coherència han impulsat el que ell anomenava la pedagogia europeista, ja sigui com a eurodiputat o com a vicepresident del Parlament Europeu. No l'oblidarem.

Jaume Vernet

Portaveu del grup municipal ICV-EUA

I el trànsit, què?

El problema de la circulació viària és un dels inconvenients més greus que pateix Granollers i, atès el creixement de població, és obvi que empitjorarà als propers anys. No és un problema nou (és un dels més antics i greus que patim) i cada dia que passa convé més resoldre'l, una assignatura pendent de l'actual govern tripartit de la ciutat que en aquest tema fa molts anys que es fa el llarg. Caldria determinar i valentia (és evident que fins ara no n'hi ha hagut) i caldran inversions per resoldre el problema: més diners per potenciar el transport públic,

per augmentar la dotació de la guàrdia urbana, per ampliar voreres i arranjar les malmeses (més de la meitat de les que hi ha a Granollers són inferiors al metre i mig i estan en males condicions) i més diners per crear nous estacionaments públics gratuïts ja que els actuals són tots provisionals i desapareixeran quan els solars a precari que ocupen hagin de ser construïts.

Cobrar dos euros/hora per estacionar en pàrquings públics de pagament és un abús (a CiU pensem que el pagament hauria de ser per minuts i que el preu/hora

no hauria de superar en cap cas els 90 cèntims) com és una vergonya que, després de Barcelona, siguem la ciutat de Catalunya on resulta més car estacionar en pàrquings públics de pagament.

En la mateixa línia de no encarar-se a allò que costa resoldre, el govern municipal tampoc ha solucionat els punts negres d'accidents a la ciutat (n'hi ha uns 40 al mes), ni les cruïlles mortals. Ha desestimat, això sí, una proposta viable de CiU per resoldre'n una (Girona-Francesc Ribas).

Així mateix, el transport públic també és insuficient, el

La ciudad de todos

La inmigración es un fenómeno social del cual nuestra ciudad no es ajena. Hemos necesitado y necesitamos la inmigración para crecer, pero asimismo nuestra capacidad de asimilación no es ilimitada.

Las políticas relajadas y poco responsables del Gobierno han propiciado el denominado "efecto llamada" creando como consecuencia los dramas que hemos podido ver en todos los televisores. El mundo local tiene mucho que decir y hacer ante esta realidad. Son los ayuntamientos quienes tienen en sus manos y por tanto son

responsables del control del padrón, y su importancia deriva de ser esta la gran puerta de acceso "coladero" de la inmigración ilegal. Por el bien de todos es importante ser extremadamente vigilante con el cumplimiento de la ley, ley en pro de la inmigración legal y contra la inmigración ilegal y contra las mafias que trafican con personas.

La relajación al aplicar la ley produce situaciones que van en contra de todos los ciudadanos, hemos de ser conscientes que desde que se produce un empadronamiento hay un plazo que de promedio

es de siete días en el que se tiene derecho a servicios tales como tarjeta sanitaria, educación, servicios sociales, etc. Si se trata de inmigración legal dichos servicios se pagan con la aportación que se produce con la cotización a la seguridad social y los impuestos, pero de tratarse de la ilegal ¿Con qué se financian esos servicios? Sólo hay una respuesta, se financian con los impuestos que todos pagamos. Pero el tema no es sólo de financiación, también es de orden público y seguridad, es de colapso de servicios. Para defender una ciudad de todos y solidaria